

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:
на члний рік . . . 30 пер.
в рік року . . . 10 пер.
на чверть року . . . 5 пер.
а: місяць . . . 1-70 пер.

За границю:

члний рік . . . 16 рублів
або 36 франків
в рік року . . . 8 рублів
або 18 франків
Єдине число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Варше ми б'єт і думу ми варсем; а не козьмем милости і віри не возьмем,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудня.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає слідше на попереднє застереженє.— Реклямації неопечатаніє вільні від порта.— Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Рік 1907 в нашій народній житю.

(Дальше).

Національно-демократичне стороництво з Народним Зїздом і Народним Комітетом яко виконним виділом зїзду та з своїми часописями «Ділом» і «Свободою» вважає себе зовсім самостійним політичним стороництвом опертим на національній основі. Одначе демократична програма сего стороництва, як ми се при інших нагодах виказували, переняла чимало засад з радикальних і соціал-демократичних програм, а часописи, які мають бути виразом напряду сего стороництва і єго змаганя мало чим ріжнять ся від радикальних і соціал-демократичних видань, а навіть деколи їх, так сказатиб, переліцтовують. Пояснює ся се обставиною, що нац. демокр. стороництво витворило ся з части давних народовців і з частини радикальних і соціал-демократичних живел. Окрім того й невиробленє політичне і суспільне нашої осьвіченої верстви причиняє ся до того, що і нац. демократичні змаганя так часто зливають ся з собою, так переходять одно в друге, що різку границю не так легко між ними добачити. Отсе є також причиною зближеня і союзів тих стороництв, понукою спільної акції виборчої а також вступленя радикальних послів до руского клубу в держ. радї. Про се спільне поступованє при виборах нац. демократичного стороництва з рускими радикалами і соціалістами висловив ся прилюдно на Народ. Зїзді др. К о с т ь Л е в и ц к и й: Ось що заявив він: «З радикальним і соціально-демократичним стороництвом був тихий компроміс о стілько, що постановлено не поборювати їх кандидатів в округах, де вони мають більші вигляди на вибір свого посла, але заразом вимагати від них такої самої тактики у відношеню до нашого стороництва».

Цікаво отже буде приглянути ся взаєминам між національно-демократичним стороництвом а єго союзниками — рускими радикалами і соціалістами. Союз між тими трема стероництвами виявив ся, як зазначено, не лише при виборах, але й в клубі а на останку і на Нар. Зїзді, в котрім брали участь також радикали, а навіть були делегатами нац. демократ. повітових організацій. Для характеристики взаємин між нац. демократами а радикалами наведемо з Гром. Голосу допись одного делегата п. з.:

Замітки про націонал-демократичний зїзд.

„Подивувєтесь може, що я, будучи радикалом, поїхав на зїзд національних демократів, який радив у Львові в тих самих днях, що наш в Станіславові. Та не дивуйтесь! Я бажав придивити ся, як то на ділі виглядає націоналдемократична практика, як то виглядає рівність, свобода слова, пошанованє мужика там, де під одним дахом зїдуть ся попи, богаті адвокати, професори і т. д. . . І я не жалю, що поїхав, бо тепер знаю, що хлопам нема що робити в націоналдемократичнім таборі, бо мав нагоду пересвідчити ся, що там кличуть хлопа тому, щоб вихиснувати його, щоб при його підмозї переводити в житє плани, про які йому позволяєть ся дуже мало, або й зовсім нічого говорити. Та коли й позволяють говорити, то лише тому, щоб, як то кажуть, хлопа вибалакав ся. Щоби хто з тих високих опікунів вислухав хлопа уважно — про се не може бути й бесіди. Цілий зїзд зробив на мене у головному таке вражінє, що хлопи були на ньому якоюсь маловартною причепою, якої завданєм було підносити руки тоді, як того бажали пани в реверендах та сурдутах.

„Я поїхав на зїзд як делегат з рудецького повіта. Умисно приймив я вибір, бо гадав, що буду міг забрати слово, де треба, однакож підчас самого зїзду побачив, що се послїдне не малоб ніякого змислу.

„Люди сходять ся на зїзд гуртками. Звичайно йде по переду піп, а за ним гурток парафіянів. Отся обставина зробила на мене прикрає вражінє задля того, бо здавалось мені, що ті люди не йдуть на зїзд з власного переконаня, але під впливом попа. Так воно було, чи ні — однакож виглядало, що той піп, який йшов по переді, «провадив» хлопів, як той Мойсей Жидів.

„Програму зїзду держано, не знаю чому, в великій тайні і ніхто з делегатів не знав наперед дневного порядку. Правда, що на мовє внесенє перечитано прикінці першого дня програму на другий день, однакож хлопи не були з того дуже мудрі і таки не знали, про що буде говорити ся завтра, тим більше, що кожда «риба» на зїзді мала свою власну програму, а перечитаної ніхто не тримав ся. Чому програми не оголошено в часописах, або бодай не вручено кожному делегатови, се можна пояснити хиба тим, що «пани» хотіли заскочити хлопів не-приготованих, щоби тим лекше повести їх туди, куди їм було на руку.

„Предсідательом зїзду вибрано посла Цеглинського. Зараз першого дня показало ся, що сей вибір нещасливий, бо між президією а селянами приходило дуже часто до бурливих сцен, передовсім о уділенє голосу. Та обставина викликала між селянами велике невдоволенє, так що можна було сподівати ся, що на другий день може прийти до поважних непорозумінь на зїзді. Щоби сему зарадити,

рішили «пани» в «Гостинниці», що на другий день має обняти провід зїзду посол Олесницький зі Стрия. Щоби до справи другий раз не вертати, скажу, що стало ся на другий день. Коло 8 год. з «панів» не прийшов ніхто, але десь коло 9-тої явив ся Олесницький, який, щоб люди не нудились, обняв провід і зачав уділяти голос селянам. Селяни мали нагоду вибалакатись, та що з того, коли на салі не було ні одного панка. Вони всі, щоб не слухати «хлопських пісенітниць», прийшли аж десь коло одинацяті. Нехай — мовляв — виговорять ся хлопи, для нас се не цікаве...

„Великий несмак між народом викликало справозданє Романчука з діяльності парламентарних послів. Він дуже неприхильно осудив послїдну бучу Українців в парламенті, бо, мовляв, через се можемо стратити симпатії в других народів, а передівсім симпатію в теперішнього правительства, хоч не доказав, чи ті симпатії пожадані для нас, чи ні. Що нам з того, що хтось там в парламенті буде усміхати ся до Романчука — се цілком не поправить нашої долі. Далі, доказував Романчук, що нарид не повинен так дуже дивити ся послам на пальці, бо ніби звідки хтось з села, місточка, чи навіть самого Львова може говорити про політику, яку робить ся там високо у Відні. Ось куда воно йде! Як ходило про мандати, то балакало ся так гарно, а тепер ти, хлопе, мовчи, бо ти не розумієш того, що там «високо» робить ся... Дуже добре відповів Романчукови проф. Грушевський, який підніс, що виборці мають право контролювати роботу послів, що вони можуть жадати від послів справоздань, бож від чого вони виборці. Хибаж по виборах вони ще не старали гдуздів. Зовсім слушно замітив далі, що як деяку річ не можна добре з далека добачити, так знов деяку, щоб її належито оцінити, треба від себе з перед очий віддалити».

Але ще острійше як сей делегат-радикал, оцінила поступованє п. Романчука сама редакция Гром. Голосу (сеж орган д-ра Трильовського, що сидить з п. Романчуком в однім клубі!), бо в новинках ось що пише п. з.

„Рабська привичка. По звісній авантурі в віденськїм парламенті, коли то пос. Бенкович дістав не хотячи (!!) відломком стола по голові, пішов зараз пос. Романчук зложити чолобитість Бекови, що посол Бачинський ударив відломком нехотячи другого посла. Хто його просив йти до міністра і робити „поклоненіє“ по нашому «руколизаніє», сього мабуть посол Романчук не знає. Та що більше: Романчук хотячи показати вірнопідданчі чувства тому, хто прямо ногами топче крихітку прав, пішов, як вірний раб, полізати руку і просив не брати поступку Бачинського на рахунок клубу. Більшого раба годі найти. Бють канчуком, а він ще й спину наставляє і руку лиже».

Ось так прилично осуджує орган д-ра Трильовського поступоване свого ключового голови! Алеж хто би думав, що радикали послідовні в своїх писаннях, помиляв би ся дуже, бо в тім самім Гром. Голосі віденьський єго дописуватель (отже мабуть сам Трильовський, Лагодинський або Бачинський) ось як пише про ту саму подію: «Са приключка буде наукою для наших послів, щоби за горячо не ділали, лише кождий крок добре розважували і числили ся більше з неприязним успособленем цілої палати до наших справ, а суспільність певно зрозуміє, що від послів жадано за много, коли цілою силою перлаїх до безоглядиної тактики.

Житє не одного ще нас научить».

Колиж ми висловили подібний зо всім погляд, якжеж накинув ся на «Руслана» п. Цегельський!

Для доповнення сеї «благововної китці» радикальної вплетемо тут ще одну цвітку зірвану з Гром. Голосу (новинки), котра покаже, як в загалі відносять ся радикали-союзники до самих провідників нац. демокр. стороництва. Ось та цвіточка:

„Українські «trójlojast-и». На зборах „народної Ради“ підчас присутности правительственного комісаря, сказав заступник голови нац. демократичної «Народної Ради» о. Стефанович таке: «Хоч ми не зрікаємо ся змаганя до національної єдности з Україною і до політичної самостійности, однак угніт над українством у Росії не може нас манити поза межі Австрії. Хоч під російським режимом живе близько 30 мільонів наших одноплемеників, все таки конституційна Австрія, в якій основних законах загарантовано рівноправність всіх австрійських націй є одиноким полем для нашого національно політичного розвою». Так треба було вже давно сказати: По що нам бороти ся за українську ідею, коли нам ту під покровом ц. к. властей добре. По що націонал демократам України, коли можна виторгувати щось, хотьби й згадючого фонду для твоїх живчиків. Що народ... українська ідея... визволенє робочих мас... «грунт», аби ми були добре записані у властей. Такої політики держать ся провідники націоналдемократів». Та народ за ними піде, а хто ще сліпий, най тому отворять очи».

(Дальше буде).

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Державна рада збере ся, як звичає одна чеська часопись, 17. марца на дальші засідання і передовсім має ухвалити закон про побір новобранців. Опісля до кінця мая буде тривати бюджетова розправа. Крім того мають комісії приготувати ще інші предлоги. Справа реформи регулямін у має бути поки що о стілько полагоджена, що число підписів на внесення й інтерпеляції має бути помножене, а також число піддержуючих наглість внесенє. Що до помноженя числа віцепрезидентів і секретарів переведено вже переговори з стороництвами і ся справа не зустріне ніяких перепон. Закон про обезпеченє на случай старости і немочи думає правительство внести аж в осінній сесії.

— Тимчасом радять деякі комісії. Вже минувшого тижня мала господарска комісія заняти ся внесенєм соціаліста Резля що до дорожні, але соціалістичні члени комісії не явили ся і тим ударемнили ухвали важні що до усуненя дорожні. Сам внескодавець і референт Резель «занедужав». Так то дбають соціалісти про пільги для ширших верств суспільности. — Тепер збирає ся бюджетова комісія, соціально-політична і народо-господарска, а в лютім зберуть ся ще й інші комісії.

Б. міністер-президент г-р Франц Тун був сима днями в Берліні на аудієнції у кн. Більова і у цісаря Вільгельма, а відтак у сего останнього на сніданю. Побут г-р. Туна вжуть з можливою зміною в заграничних урядах а г-р. Тун має бути покликаний на одно з перворядних дипломатичних становищ.

До чеського сойму уложили вже соціалісти своїх кандидатів разом 64 (29 на міські а 35 на сільські округи). Кандидують они також жінки проф. Масарика і б. соціалістичного пос. Штайнера. На случай уневажненя вибору думають сю справу вивести перед держ. трибунал, щоби приневолити до ореченя в сій справі.

В Угорщині політична конечність викликала засновини „католицкого народного товариства“. До сего довело трудне положенє католиків в Угорщині. Починає ся також рух християнсько-суспільний з окликом: «вертаймо до хреста!» На чолі нового товариства стоїть єпископ Прохаска, віцепрезидент сойму Раковський і посол Збарай. Товариство має свою діяльність розпростерти на все угорске Regnum Marianum.

Заграниця.

Прусский сойм ухвалив закон про вивласненє мимо поважних острого. Поляк Шуман заявив, що Поляки з незломною відвагою будуть вести боротьбу о батьківску землю з тою свідомостю, що борють ся за справедливу справу. Надія на Бога додасть їм сили побороти сю кривду. Вольнодумец Міллер зазначив, що сей закон збільшить лише ненависть і огірченє. Треба бути справедливим і супроти Поляків. Г-р Шпе (центр.) сказав, що Більов поставив собі тривкий, але негарний памятник. Цілий закон є противний конституції і стає в суперечности з сьвятостю приватної власности.

Розпочата Більовом справа вивласненя зроджує найдивачнійші помисли. До комісії вплинула петиція якогось Маєра з Берліна, в котрій дораджує за кару задля великопольської агітації забирати майно а винних висилати до німецких осель в Африці! Сего вже навіть німецким загорільцям за богато а Voss. Ztg. пише: «Набуходонозор умів се ліпше робити. Він розселив жидів по своїй халдейській державі і рішив відразу національне питанє в Палестині. А щож ви на се, пане Маєр?!»

Француске соціалістичне правительство має великі клопоти з процесами спадковців, котрі перед судами виступають з правами до дібр забраних Церкві. В многих судах признали судії права спадковцям (є доси около 200 таких вироків судових), бо не всі судії затратили ще почутє справедливости. Теперішній міністер судівництва Бріян має отже бути орудєм міністра Клемєнсо, щоби приневолити судіїв до якобінських забавів правительства. Перед дописувателем Morning Post висловив ся Бріян, що мав намір в усіх приходах завести ісповідні громади, а ко-

либ церкви, приходства і т. д. забрано з під управи сьвященників і єпископів, були би сьвітські панями і повсталаб національна церква независима від папи! Крім того висловив здивованє, що духовенство і вірні однодушно піддали ся приказови папи, хоч втратили великі користи фінансові. Церква, говорив він, єще у Франції, але не має законного становища і веде нужденне єствованє а так на довго не може остати. Переведенє сего закона зустріне ще великі перепони.

Лист П. Куліша до Мальвіни Климковичевої.

Подав

Кирило Студинський.

(Дальше).

Корчємна кібза.

У городі уві Львові
Стоїть камяниця,
Против сонця золотю
Надписєю блищїцця.

„Народній Дом“, надписано...
Якбо народу?

Чи тогь, що по всіх сєлах
Нєсїть Жїду вѳду?

Чи тогь, що в бїднїм краї
С панством роскошує,
Ляцьким оком позирає,
Ляцьким серцем чує?

Чи тогь, що в Сьвятїм Юрі
Нї про щѳ не дбѳє,
На „хлїбах духовних“ сѳлом
Тѳвсто обростає?

Мѳже, се тогь народу,
Щѳ в кгазєтї пише,
На Ляхїв та на все панста
Важким дѳхом дїше?

Нї, не бѳчу й тут народу:
Писарї вїкчємнї!
Так дихали в давнї давна
Кобзарї корчємнї.

И додїхались до тѳго,
Щѳ в старцї пошїлись,
Коло цєркзи замерзѳли,
Коло пєкла грїлись.

И впрѳсїлись до чортїки
У сусїда жїтї,
Щѳб під панїв та під попїв
Дрѳва знай носїтї.

И зїстѳлась по них кібза,
Дзвїнкѳ, много струннѳ...
Стѳла грѳтї на тїй кібзї
Слїпѳта безѳмна.

Під політику хїмєрну
Струнї пїттягѳла,
И народу про козацьку
„Слѳву й чєсть“ спївѳла.

Не вважѳв народ на спїви,
Носїв Жїду вѳду,
Або з Ляхом цвєнькав-панькав
Рѳспну на шкѳду.

Пѳтї грѳлись-забавлїлись
Дїтї старинѳю,
Пѳки струнї всі порвѳлись,
Струна за струнѳю.

И повїсили ту кібзу
У Домѳ Народнїм,
И показують калїкам
Рѳським перехѳднїм.

И калїки перехѳднї
Беруть кібзу в рѳки,
Та немѳ їм нї потїхи
З нєї, нї наѳки.

Мовчїть кібза про козацтво
И про гайдамацтво:
Бо всі струнї обїрѳало
Нависєнє бурсѳцтво.

Тільки й чути, як черкають
Пером по папіру,
А доладно не заграють
И в старечу ліру.

П. Куліш.

„Народный Домъ“.

На майдані уві Львові
Бачу — камяниця
Проти соньця золотою
Надписьсю блищицця.

„Народный Домъ“ надписано...
Якого народу?
Чи того, що по всіх селах
Носить Жиду воду?

Чи того, що в біднім краї
С панством роскошує,
Ляцьким оком позирає,
Ляцьким серцем чує?

Чи того, що в Святоюрі
Ні про що не дбає,
На „хлібах духовних“ салом
Товсто обростає?

Може, се того народу,
Що в газетах пише,
На вельможних и заможних
Важко духом дише?

Ні! не бачу й тут народу:
Брежуці нікчемні...
Так брехали в давні давна
Кобзарі корчемні.

И до того добрехались,
Що в старьці попились,
Коло церкви замерзали,
Коло некла грілись.

И впросились до лукавих
У сусіде жити,
Під панами й козаками,
Сковороди єрті.

Де ж той нарид заховався,
Що тут Русьсю звецьця?
О! колиб-то він озвався
До живого серця!

Справді б „Дом“ тогді „Народный“
Руським був притулком,
А не сонного повівста
Темним заковулком.

Люба б назва ся блищала
В-день п серед-ночі,
Людам серце звеселяла,
Просьвіщала б очі.

Не мовчав би сей будинок,
Мов німа могила:
Ожила б душа народья
З заговорила.

Врозумила б водоносів
Жидови юркої:
Знали б, як ослобонитись
Від нахаби злої.

Перестали б недоляшки
„Ляхом вирубати“,
Земляків своїх мизерних
В „бидло“ повертати.

И годовані „духовним“
Хлібом без заслуги,
Може б, трохи с туши спали,
Як воли від пуги.

А газетники б з калюжи
Брехень изорнули,
И на сьвіт их мертві душі
Чесно позирнули.

Зрозуміли б, що є чорне
И що біле в людях,
И як серце благородне
Бъецця в чистих грудях.

(Дальше буде).

НОВИНИ.

— Календар. В середу: руско-кат.: По-
лівккта м.; римо-кат.: Вінкентія. — В че-
твер: руско-кат.: Григорія еп.; римо-кат.:
Обруч. Прч. Діва.

— Нові пожарні філії львівського „Сокола“
заложено дальше: в Хомяківці (пов. Товмач),
Гусятині і Клювницях (пов. Гусятин), в Білів-
цях, Циганах, Королівці і Ланівцях (пов. Бор-
щів), в Дусанові (пов. Перемишляни, в Озе-
рянці і Присівцях (пов. Зборів), в Болехові і
Ракові (пов. Долина), в Вільхівці (пор. Бібр-
ка), в Верещиці (пов. Городок) і в Верхраті
(пов. Рава руска).

— 3 Гуцульщини пишуть нам: Жид Маєр
Кагане з Довгополя заскаржив заряд дороги
пов. в Косові о відшкодоване 360 К за те, що
в браку доброго забезпеченя при дорозі забив
ся его кінь, поломав ся візок і покалічилась
его родина. Гизначено термін судовий і п.
маршалок втратив термін а жид законтума-
ціонував. Справа повинна би на тім покінчи-
ти ся і повіт повинен жидови заплатити за-
контумационовану претенсію. Та не в нас.
Винайшли якийсь §. і суд окружний завернув
справу до поновного доходження! При новій
розправі присягли сьвідки в користь жида і
в користь повіту і справа не скічена також.
Суд косівський запросив суд в Кутах, щоби
вислав на місце судовика — в цілі переслу-
хавя заприсяжених вже сьвідків! Може би
хто з ш. правників був ласкав се пояснити.
бож річ ясна, що жид мусить виграти, тож
по що валити кошти на гуцульську мошонку!
Дивуюсь дуже, що в виділі повіт. засідає дво-
х радників судових і ті не сказали доси: „на
что гибель сія?!“ — I. II.

— Передвиборчий рух. Польске людове сто-
ривництво оголосило 27 кандидатур на соймо-
вих послів головно в округах західної Гали-
чини. В виборчих округах східної Галичини
поставили людовці своїх кандидатів: в Яро-
славі Мартина Пшевроцкого з Заріча, в Бере-
жанях Бенедикта Вигоду, проф. рільничої
школи і в Чорткові д-ра Евгена Наварского,
адвоката.

— Страйк учеників. З Кракова доносять, що
ученики академії красних штук оповістили,
що перестают ходити на науку, бо президія
міста не зарадила найпростійшим потребам
гігієни в академії.

— Павло Крат гуляє! Канадійський Фармер
доносьть: Поліційний суд Вінніпегу в послід-
нім часі був занятий справою членів т. зв.
української соціалістичної партії, котрої „ду-
шею“ є недавно приїхавший з Галичини Па-
вло Крат. Недавно покарано судовою дорогою
одного з членів сеї партії за нелегальну про-
даж пива в галі тов. Шевченка на 150 до-
лярів, а чотирох обжалованих чекає еще на
розправу, котра відбуде ся 6. січня 1908, а 31-
грудня ставали перед суд: П. Крат, С. Кульда,
К. Качмарек, Беднарскі і Оробко обжаловані
о порушене публичного спокою і перебуване
віча вінніпегских Русинів 30. м. м. в старій
церкві. Роззирава проти обжалованих вела ся
цілий день, почім поліційний судья засудив
П. Крата на 25 долярів кари а прочих его
союзників по 10 долярів і судові кошти. При-
тім судья застеріг собі, що всли в протягу
одного року подібна жалоба проти покараних
буде знов внесена до суду, вони будуть за-
суджені на 200 дол. кари або один рік
в'язниці.

— Голод в Росії. На Поділю російським в
селах справжній голод. В яке село не зайді
— скрізь селяни плачуть з голоду. Візьмем
на приклад села гайсинського повіту — Ки-
сляк, Карбівку, Гунчу та инш., — то тут про-
сто голосіне. Діти голодних селян ходять по
більш заможних, у яких ще є свій хліб, і про-
сять дати їсти. Деякі в Кисляку згадують
слова одного селянина, що, виїзжаючи кілька
років тому в „Акмолин“, казав: „Ви, братця,
дїждетесь тут того, що до тих, хто матиме
свій кусок хліба, прийдуть инші селяни і ска-
жуть — „давай, бо хочем їсти“. Заробітку
нема ніякого, лихови запобігти нічим. Премай-

нула якось чутка, що прийшла якась запомо-
га. Селяни покладали велику надію на се, і
б. с. м. зібралась в Кисляку громада на віче,
де мали встановити умови, на яких видавати-
муть оті запомоги. Та як сказали їм про ті
умови: по 1 карб. 12 к. пуд жита та ще кіль-
ка виїде за пересилку, то селяни мусіли від-
повісти: як би у нас були гроші, то ми в Гай-
сині й сами купилиб по 1 карб. 20 к. пуд. тай
ніякої запомоги нам не булоб треба. Обмір-
кували так, тай відмовились від сеї запомоги.
А тим часом голодають так, що повірити
трудно. Більша частина не має не тільки хлі-
ба, а і бараболі. В багатьох хліб держать, аби
був як „св'ячене“. І от, через такі скрутні
обставини селяни с. Кисляка пускають ся в
ростіч. Майже половина жигелів спродує ся і
виїзжає в „Акмолин“. „Нехай там хоч хліба
може наїмо ся“ — кажуть. Про думу і спо-
мину нема. Колиж нагадуєш, то відповідають:
„добре їм думати, як їсти не хотять, нехай
їде та тут подумає, як і бараболі не має“. В
селах тепер віє якимсь невимовним сумом, на
кого не глянь, всякий опустив руки і з пла-
чем чоґось... чекає. От се російський рай!

— Вивіз цукру з Одеси за кордон — як до-
носять рос. часописи — за минулий рік 1907.
помітно збільшив ся — майже на півтора міл.
пуда, і дійшов до 2 міл. пудів. Збільшене ви-
возу цукру стакоє власне у другій половині
року, коли виявилось, що цукру в Росії ви-
робляє ся таки багато. Цукроварники, щоби за-
тримати внутрішні ціни на цукор, збільшили
вивіз за кордон, зменшивши експортні ціни.
Вивозив ся цукор виключно тільки в Туреч-
чину та Єгипет. Але тепер, коли Росія при-
стала до бруксельської конвенції, з другої по-
ловини сего року розпічне ся вивіз цукру і в
Англію та ще инші держати, і треба думати,
що вивіз цукру з Одеси за рік 1908 ще збіль-
шить ся. В Одесі були вже контракти на цу-
кор для Англії.

— Дрібні вісти. У Львові отруїв ся вчера
Антін Мусівич, надзвичайний слухач фільо-
софії, родом з Білополя, київської гвбернії. —
Вчера вечером застрілив ся у Львові Ферди-
нанд Грубер, залізничний єлюсар з Книгинина.
— На мозковий удар помер вчера підчас куп-
пелі поручник 15. п. г. Фабіян в 24. році
житя. — Данила Бучинського, касиєра банку
в Київі, який перед роком здефравдував
174.000 рублів, спіймано в Палермо в Італії
і оноді відставлено его російським властям в
Волочисках. При Бучинським найдено ще 40
тис. рубл. — Урядово провірено, що в Росії
вигає холера.

Оповідки.

— Дальший репертуар руского театру в Ко-
ломії. (Саля Каси щадничої. Початок 7½ ве-
чером. Білети продає „Народна Торговля“ а
від год. 5. вечером в день представлення
каса театру).

В четвер дня 23. с. м. „Різдвяна ніч“
опера народна в 4 діях а 5 відслонях, лібрето
М. Старицкого, музика М. Лисенка.

В пятницю дня 24. с. м. бенефіс дружи-
ни театру.

В суботу дня 25. с. м. „Жидівка ви-
хрестка“ народний образ в 5 діях зі співами
і танцями Тогобочного.

В неділю дня 26. с. м. по полудні о 3.
годині по знижених цінах „Маруся Богуславка“
історична драма зі співами і танцями в 5 ді-
ях М. Старицкого. — Вечером о 7½ годні
„Дванайцять дочок на відданю“ народна ко-
медия в 3 діях зі співами і танцями М. Кро-
пивницького.

Ві второк дня 28. с. м. послідне пред-
ставлене „Серед бурі“ історична драма зі спі-
вами в 5 діях Б. Грінченка.

— 3 перемискої єпархії. В пропозицію при-
няті на парохію: Дорожів: оо. Теоф. Ско-
бельський, Анд. Децко, Анд. Савицкий, Анатоль
Кордасевич, Леонт. Желехівський, Айт. Коваль-
ський, Петро Княжинський, Ів. Костек, Сав.
Кмицикевич; на Звертів: Дм. Лях, Мих.
Демцьо, Петро Яросевич; на Шутків: Ів.
Сорокевич, Ів. Лесик, Ем. Крайчик; на Роз-
джалів: Ан. Кордасевич, Вол. Коленський,
Евг. Пелех, Ор. Солтикевич, Вас. Лаврецький,
Вас. Фартух, Юл. Яремкевич, Конст. Миколаєв’

вич, Петр. Мекелига; на Камінку ліснуч: Вік. Спротинський, Юст. Манастирський, Ник. Осмиловський, Вол. Насальський, Йос. Кузьмак. Дам. Гура, Ник. Добрянський, Ів. Шумелда, Лев Саламон, Мих. Посікіра, Т. Дяків, Ів. Карпевич, Мих. Наклович; на Вовковию: Теоф. Кліш; на Буці: Вас. Адріанович, Юр. Вербицький, Ів. Филипович, Ор. Патич, Пет. Кузик, Петр. Мекелига, Ник. Гичко; на Годині: Сав. Кмицикевич, Ст. Мацюрак, Ів. Карпевич, І. Шумелда, Мих. Юзвьяк, Теоф. Кліш, Мих. Осідач, Винк. Саноцький, Волод. Гамерський, Волод. Ольшанський, Мих. Журавецкий, Ром. Гуменик, Йос. Горчицький; на Михалевичі: Теодор Серединський; на Мшану: Іван Дуркот, Стеф. Тарнович, Теод. Кусетина, Ник. Миланіч, Кароль Король; на Шмитків: Алек. Яців, Ілярій Венгрінович, Іван Данасевич, Юл. Криницький; на Звиняч гор.: Юрій Кмит, Вас. Крайчик, Кароль Король; на Цеперів: Стеф. Мацюрак, Алекс. Гоцький, Іван Ганасевич, Вік. Кончило, Вас. Крайчик; на Завадів: Винк. Воленський; Ів. Городецький, Іван Федів, Волод. Папп, Ем. Крайчик, Валерія Олшанський, Алек. Гоцький, Гр. Максимович, Мих. Тесля, Ів. Ганасевич; на Лісковате: Йос. Максимович, Пав. Стукач, Пет. Княжинський; на Самбір: Франц Рабій, Кип. Ясеницький, Анд. Савицький. — Презенти одержали: Сим. Дуткевич на Грушову, Ант. Мендинський на Торки, Мир. Лазоришак на Осердів, Іван Дуцько на Малнівку Волю, Павло Гаранджа на Токарню, Мих. Артемович на Близянку, Ів. Сорокевич на Шутків.

— **З женьської гімназії СС. Василян** у Львові. Вступні, зглядно приватні іспити за I. піврік класу приготують, I. і II. в приват женьській гімназії з правом публичности СС. Василян у Львові при ул. Длугоша ч. 17. відбудуться дні 28. січня. Кандидатки до тих іспитів треба зголосити до дня 27. січня в полудне в дирекції школи усно або письменно. Такса за іспит одної учениці виносить 24 К. в приготують класі 12 К. — *О. Спирдон Каржуг*, директор.

— **Для Львовян.** Перші вечерниці з танцями сегодніх мясниць відбудуться сеї суботи, дня 25. січня, заходом Кружка забавового тов. «Бесіди», в комнатах товариства, Ринок ч. 10. Вступ 1 К. для академічної молодіжи 50 сот. Половина доходу призначена на «Руску Захоронку». Окремих запрошень не висилає ся, лиш отсім всіх місцевих і замисцевих Русянів запрошує — *Кружок забавовий*.

— **Курс їзди на колезі** у львівськ. «Сокол» вже розпочав ся. Наука відбуває ся в салі товариства при ул. Рускій ч. 20. що понеділка, середі і п'ятниці для панів від 2—3 а для мужуді від 3—4 год по полудні. Для членів «Сокола» безплатно. Курс веде і зголошеня приймає др. Кл. Гутковський. — *Старшина*.

— **З держ. залізниць.** Сим подає ся до відомости, що задля надзвичайних трудностей рухових продовжає ся з днем 27. грудня 1907, по мисли § 63. (3) регуляміну руху, зглядно § 5. (3) постанов додаткових до міжнародної конвенції і за дозволом ц. к. міністерства залізниць з дня 27. грудня 1907. Ч. 69761/16 а речинець достави для всіх посилок товарних наданих або відібраних в стациях залізничних в Галичині і на Буковині або через ті стациі переходячих, о 3 дни. Висилку становлять посилки живих зв'язат, свіжого мяса, артикулів поживи і товарів легко псуочих ся. Для посилок, до котрих примінює ся додатковий речинець, установлений для залізниць північної а оголошений в дневнику розпоряджень ч. 148. з дня 21. грудня 1907 під ч. 2327 виносить загальне продовжене речинця доставки 7 день.

Посмертні оповістки.

— **О. Іларій Руденський**, парох в Побережю, езуїтського деканата, наділений крилошанськими відзнаками, упокоїв ся дня 16. с. м. в 80. році життя, а в 55. р. св'ященства. В. е. п.!

— **Гавриіл Губар**, судовий офіціал в Бродах, упокоїв ся дня 17. с. м. в 39. році життя. В. е. п.!

— **Альбертина Ганінчанова**, жінка п. Осипа Г., залізничного інспектора у Львові, упокоїла ся дня 20. с. м. по довгій і тяжкій серцевій недугі. В. і. п.!

— **Кароліна з Ключенків Янкевичева**, жінка емер. комісаря поліції у Львові, упокоїла ся дня 18. с. м. В. і. п.!

Телеграми

з дня 21. січня.

Париж. New York Herald доносить з в'ридостойного жерела, що президент Франції, Фалієр, поїде в липни с. р. до Петербурга у відвідини до царя.

Тебріс (в Персії). Партийна борба доела в Тебріс до проливу крови. Члени тайного союзу «Фідаф» заатакували одну з дільниць міста, де мешкали їх політичні противники і острілювали єї до вечера.

Ріо де Жанейро. Викрито ту заговор на знищенє флоту Зедин. Держав. Арештовано много осіб-чужинців, які належать до анархістів.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжа і продуктів у Львові від 13. до 19. січня 1908:

	за 50 клг.
Пшениця	12 00—12 25 К
Жито	11 75—12 00 К
Ячмінь броварняний	8 05—8 50 К
Ячмінь на пашу	7 60—7 80 К
Овес	6 80—7 05 К
Кукурудза	8 20—8 45 К
Просо	8 35—8 60 К
Горох до вареня	10 50—11 25 К
Горох на пашу	7 60—8 00 К
Бобик	7 15—7 35 К
Конюшина червена	75 00—85 00 К
Конюшина біла	37 50—45 00 К
Конюшина шведска	75 00—85 00 К
Тимотка	33 50—37 00 К
Ріпак зимовий	15 80—16 20 К
Насіне конопл.	9 75—10 00 К
Хміль	67 50—77 50 К
Насіне льняне	11 25—11 65 К
Львянка	11 00—11 25 К

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, реставрація і казарня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 20. с. м.: Анна Олексинин, Суховоля; Ф. Гольденберг, Ляцке; Юрко Залозецкий, Милатин; Григ. Романишин, Милатин; Марія Вележинський, Дрогобич; о. Вол. Гоцький, Колоденце; Яків Панусевич, Коломия; Ник. Андр. Гичко, Шандрівці; Іван Підгірський, Грималів; о. Білинський Петро, Зарваниця; др. Іван Білинський, Зарваниця; Олена Козарівна, Гусятин; Іван Кивелюк, Копичинці; о. Іван Юрків, Коростів; Кость Соколовський, Молотів; о. Йосиф Яворський, Лучинці; Роман Зобків, Стрий; Ярослав Кирчів, Кнуна.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 31. січня 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і св'ята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльбна при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Артист-маляр

Евген Турбацкий

Львів, ул. Пекарска ч. 43.

поручає ся при окрашенях церков; образи до іконостасів, історичні, портрети і т. д.

(21—?)

ВОЛОДИМИР КОРНИЧ-ЯСЕНИЦКИЙ

ц. к. радник висшого суду кравного, н. п.

отворив (6—6)

адвокатску канцелярию

в Чернівцях, площа Єлисавети ч. 3. напротив нової палати судової.

Контора виміни

ц. к. уприв. галицького акційного

БАНКУ

Гіпотечного

виплачує без потручення провізії або коштів

всікі купони

вильсобоакі вартіські папери.

Працюйте і щадіть.

Вкладки ошадности на 4% приймає Товариство взаємного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

Кожного дня (в годинах урядових перед полуднем) можна кожду вкладку назад відобрати.

Позички уділяє Товариство «Джістер» на 6% за інтабуляцією; на кошти покрити дахівками на 5%. Сплату розкладає ся до 10 до 15 літ; при 30 ратах піврічних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5 кер. 08 сот. від кождих 100 кор. позички.

Парцелянти на купно землі можуть в «Джістрі» получити пози ки під догідними услівями. Членами можуть бути тільки члени обезпечені в «Джістрі».

З зисків уділяє «Джістер» на публичні добродітні ціли квоту 37.275 корон.

Стан 31. грудня 1906:

Вкладки	2,561,541-81 К.
Позички уділені	2,512,635 62 К.
Удліл членські	193-659-52 К.
Цінні папери	138,534-20 К.
Фонд резервовий і пенші	37,338 07 К.
Лькоації	267,364 04 К.

Нупуйте землю при парцеляциях!

! Кашель !

Хто любить своє здоровле, той хоронить єго.

5245 нот. дол. свідочств доказує помчний вислід

Кайзер'а Brust-Caramellen

(Грудні кармельки) з трема соснами.

Випробовані лікарями і поручені проти кашлю, хрипки, катару, флегми, закатареня устної ями, двхавиці і коклюшу.

Пачка 20 або 40 сот.; Доза 80 сот. Дістати можна у всіх антиках і дрогуериях.

(13—24)

При закупні товар в просимо покликвати ся на анонси нашої часописи!

